

Seminář 3.

Vstupní žalm Ouvejův

Halelujah!

Chvalte Kýžala, stvoření pozemská, chvaltež ho nepřestajně.

S ním

ani já se neztratím!

Chvalte jej nebesa s hvězdami, ptactvem a létadly!

Chvalte jméno Kýžalovo všechny věci, kteréž, jakž on řekl, stvořeny jsou.

A utvrdil je na věčné věky, uložil cíle, z nichž by nevykračovaly.

A z nichž – kýžaldá – ani já nikdy nevykročím.

Ne kvůli jeho krásným očím,

ale protože v jeho silném stínu

docela určitě nezahynu!

Chvalte Kýžala tvorové zemští, velrybové a všechny propasti,

školy i stáje i hory a zvěř divoká i všeliká hovada, vykonávající rozkazy jeho,

chvalte jméno Kýžalovo: neb vyvýšeno bude jméno jeho i sláva jeho nade všecku zemi i nebe!

Vnitřní monolog Velikého Kýžala na jedné z třinácti porad hustého dne

Přijde šofér, dáš mu na pivo.

Ne, nedáš, on by tě denuncoval

v kukani vrátného, odkud vedou nitky -

Nahého by tě zavezl

přes 33 stříbrných třešňových okresů

až do Prahy, až do Prahy

a vysadil tě potom u Muzea

napospas větrům

koně sv. Václava

Tu drobnou písárku,

co se tam tak horoucně krčí,

máš v hrsti. Hr na ni.

Ani necekne. Ví, že přeče víš vše.

Naznačíš, dotkneš se, chytíš.

A nepustíš.

Na Ouveje však spustíš rovnou zhurta.

Má to rád, když nad ním fičí vichr authority.

Budeš křičet, budeš řvát. Aby to všichni

slyšeli,

aby se třásli. Celá ta verbežná kancelář

mého okresu, v němž zraje ráj až po

vojvodství, aj!

Na otázku zasloužilého autora odpovídá Odolen, jak psal svou báseň o řezníkovi

MISTR Soudruhu, povězte, jak jste psal svou báseň o řezníkovi! Z vašeho postupu nám může vzejít poučení, když jej zobecníme!

ODOLEN Putýnky krve, mistře!

MISTR Jak?

ODOLEN Tak. Poléval jsem jimi podlahu svých čtrnácti pokojů a realizoval jsem v tomto terénu denně 278 dřepů, 133 kliků, 68 stojek a 42 salt.

MISTR Ano?

ODOLEN Ano. Potom jsem, vyjda před dům, vyhazoval nesčetná hovězí a vepřová srdce do výše třetích pater a chytal je do lasa,

49 uzených jazyků jsem vlastními zuby rozfaširoval, a to za 24 minut a 58 vteřin nadělal jsem z nich karbenátek, smažil jsem je na loji zbylém z jalových básní a házel je do tváří kolemjdoucích s němou výčitkou kolem úst.